

MARC NEGOCIADOR DELS PRESSUPOSTOS:

L'enfocament del plantejament del debat sobre els pressupostos parteix d'una mirada integral de les demandes i accions polítiques de la CUP-CC al procés de ruptura amb l'Estat Espanyol i el règim del 78 en aquesta legislatura que hem defensat, des del primer moment, que és excepcional i fruit d'una anomalia democràtica. En aquest sentit, entenem que és necessari entrellaçar l'aplicació de la Declaració del 9N, la garantia d'engegar un Procés Constituent popular i sobirà i uns pressupostos que desbordin l'autonomisme.

Per la CUP-CC la ruptura amb l'Estat Espanyol implica desconnectar de les Estructures polítiques, jurídiques i econòmiques d'aquest. Per això, els pressupostos han de ser una de les eines estratègiques per acabar amb l'autonomisme, i han d'anar acompanyats d'altres accions de desconnexió (ruptura). És per això, que creiem que el debat sobre pressupostos no pot estar aïllat de la resta de pilars que per la CUP-CC suposen el camí cap a la ruptura com són el Procés Constituent i la Declaració del 9N, i en especial el seu annex, sense renunciar a anar més enllà.

A vegades es fan servir les mateixes paraules per dir coses diferents, en aquest document hi ha la nostra bateria de propostes. Aquestes no responen al que per nosaltres seria el pressupost ideal però entenem que en el context en el que estem ha de ser un pressupost de consens, treballat conjuntament, entre totes les forces independentistes.

PROPOSTA CONCRETA:

- a) Introduir **modificacions en els pressupostos** que, tot i continuar sent pressupostos de misèria, els doten d'un caràcter molt més marcadament **social** (tal i com ho faríem a un ajuntament on governem) i, el que pot ser fins i tot més important: **constituent**. No es tracta de fer política per a pobres, sinó de construir drets en un marc de transició a la República Catalana.

Això s'ha de concretar en:

- En l'àmbit de la **despesa social**, treballar, amb urgència, de cara a dissenyar i quantificar entre 3 i 5 mesures importants, visibles i amb efectes rellevants extrets del document "Fil a l'agulla". És important que, tot i despertar reticències siguin **factibles** (no demanar coses que sabem que són completament inassumibles per a altres grups), però **en cap cas irrellevants**: renda garantida digna i àmplia, aplicació de decrets socials importants i ajornats fins ara "perquè Madrid...", etc. I és important que siguin **poques mesures** per: I) no aparentar que volem imposar el nostre programa; II) concentrar els esforços negociadors; III) fer visibles "les propostes de la CUP" (fàcils de recordar i associar); IV) el més important de tot: pugnar per convertir-les en **consignes per al moviment popular**: banderes de mobilització, drets bàsics a conquerir.

PROPOSTA CONCRETA:

-**Privatitzacions**: Reversió/moratòria de projectes privatitzadors: ATL, retirada de Consorci Sanitari de Lleida, Plans Funcionals de Girona i CIMS de Tarragona (i totes les seves variants, que en modifiquen el nom però no l'objectiu) (?)

-**Pla de Xoc** de Junts pel Sí més:

- Aprovació Renda Garantia de Ciutadania (?)
- Garantir la percepció de la Llei de Dependència

-Garantir la gratuïtat del transport públic per a persones aturades
-1800€ per plaça d'escola bressol a totes les públiques.

-**Territori:** Aturada definitiva de BCN World

-**Sanitat:** Derogació Instrucció 5/2015 que permetrà l'activitat privada en els centres públics.

-**Educació:** Cap tancament d'una línia pública, mentre existeixin línies concertades.

-**Educació:** anul·lació dels concerts educatius a les escoles que segreguen per sexe.

-**Funció Pública:** passar les figures "no funcionàries" (interins de reforç, laborals temporals...) més precàries a indefinides.

- En l'àmbit de la **despesa en general**, es poden fer esforços més minuciosos per reduir despeses amb un alt significat polític, però escàs impacte financer: subvencions a mitjans de comunicació o determinades fundacions, despeses supèrflues, etc. Si convé, es poden estudiar "retallades d'esquerres" més grans, però entenem que seran molt menys factibles d'aplicar donada la correlació de forces actualment existent amb JxS .

PROPOSTA CONCRETA:

-**Clàusula andalusa:** rebaixa de sous d'alts directius de l'administració pública i les empreses públiques, homogeneïtzant-los.

- b) Introduir modificacions a la **lleï de mesures (lleï d'acompanyament de pressupostos)** per tal de garantir **ingressos a llarg termini** que proposin mesures contundents cap a una estructura tributària més justa i equitativa, amb major capacitat recaptatòria i més eficaç contra el frau. Això no tindria impacte en els ingressos fins el 2017. Es tractaria de proposar canvis significatius en l'estructura del tram autonòmic de l'IRPF, una reformulació de l'impost de patrimoni cap a un impost sobre grans fortunes, recuperació del de donacions i successions i algun altre nou impost.

Una mica de concreció:

PROPOSTA CONCRETA:

IRPF: cal introduir una reforma profunda en el tram autonòmic per fer-lo més progressiu. Es podria pensar a equiparar a la baixa el gravamen per al tram més baix de renda (passant de 12 a 9,5%) i modificant els trams i límits per la banda superior: un nou tram de 60.000 a 90.000 amb tipus un tipus del 23,5% (46% de gravamen total, comptant l'espanyol) i un tram superior a partir de 90.000, amb 25,5% (48% en total). Sense disposar de dades sobre recaptació relativament desagregades no podem estimar l'impacte recaptatori d'aquesta reforma, però és evident que l'impacte en termes de progressivitat seria notable.

Es podria estudiar també una revisió dels supòsits de deduccions de la quota de l'IRPF establerts per la Generalitat. Sobretot les que tenen a veure amb l'adquisició d'accions i participacions, ja que les altres tenen certa lògica o un component social.

Impost sobre Successions: recuperació de la recaptació potencial 'perduda' amb la cadena de reformes regressives. S'ha passat dels 972 milions obtinguts per aquesta via el 2008 als 312 del 2014 (no disposem de dades pel 2015, però és probable que les modificacions introduïdes per CiU-ERC hagin comportat augments significatius sense modificar el panorama global). Retornar almenys als nivells recaptatoris del 2008 no hauria de ser excessivament difícil. La gent continua morint i els patrimonis, si més no els més rics, no s'han depreciat tant. Es pot pensar en un objectiu de recaptació per damunt dels 800 milions a dos anys vista. Tot i que també es podria pensar a superar a mitjà termini les xifres prèvies a la crisi, ja que no es tractava d'una pressió fiscal excessiva per a les grans herències.

Això implicaria en primer lloc, eliminar les reduccions per parentiu introduïdes a les reformes dels anys 2010 i 2011 i recuperar les existents prèviament:

Grup I: 18.000€ + 12.000€/any < 21 anys (fins a un màxim de 114.000€); Grup II: 18.000€; Grup III: 9.000€; Grup IV: Sense reducció.

Introduir una reducció variable de la base imposable per a bases imposables inferiors a 160.000 euros, i per a donataris del Grup I i II (fills, cònjuges, ascendents i descendents). Aquesta reducció de la base imposable consisteix en una quantitat variable l'aplicació de la qual determini una base liquidable d'import zero

Això comporta que només tributarien les herències a partir de 160.000 euros. L'habitatge habitual seguiria quedant exempt fins a un valor de 500.000 euros.

Les herències de més de 160.000 euros corresponents a cònjuges i fills, mantindrien les reduccions que ja tenien abans de 2010.

Més que introduir modificacions en els tipus, que diversos experts consideren que podria ser contraproductiu, el que cal és reenfocar la política d'exempcions que a partir del 2010 es van estendre a fills i cònjuges (la immensa part dels casos d'herències), tot i que s'ha revertit parcialment. Cal eliminar o redefinir les bonificacions que obtenen figures com les 'empreses en tinença de béns', un dels mecanismes més emprats pels grans patrimonis per reduir enormement la càrrega fiscal.

Impost sobre Patrimoni: és on sorgeixen dubtes. Tot i que l'impost es va recuperar arran de la crisi del deute, la intenció repetidament anunciada és que torni a quedar anul·lat a partir del 2015.

L'objectiu en cas que fóra possible seria establir un Impost Sobre Grans Fortunes. En termes legals, probablement, seria més fàcil de crear una figura tributària així si l'estat torna a eliminar l'Impost sobre Patrimoni, ja que no hi hauria problemes competencials o de doble imposició, al nostre entendre; també existeix la possibilitat d'orientar en aquesta direcció l'Impost sobre Patrimoni ja existent, via modificacions en tipus, reduccions, exempcions i deduccions.

En aquest cas, un model bastant raonable i treballat (tot i que millorable en molts sentits) és l'aplicat per Bildu a Guipúscoa, i recentment neutralitzat amb urgència per PNB i PSE. L'impost parteix del reconeixement de certes limitacions: I) la impossibilitat de gravar excessivament les grans fortunes quan als països i regions de

l'entorn no es fa, per evitar fuga de capitals (Madrid, en aquest sentit, actua com a pseudo-paradís fiscal); II) el fet que aquest tipus d'impost té relativament poc pes en l'actual estructura tributària i aporta poc a la recaptació total. L'orientació, per tant, és sobretot cap a la progressivitat, més que cap a increments de recaptació.

L'IRGF implementat a Guipúscoa permetia superar algunes deficiències de l'Impost de Patrimoni, en eliminar les càrregues sobre les riqueses mitjanes i tancar algunes de les principals esclotxes utilitzades pels grans patrimonis per evadir o reduir significativament la seua contribució. Com altres Impostos sobre Patrimoni partia de gravar la riquesa neta (descomptant deutes i càrregues) a partir d'un mínim exempt de 700.000 euros, més una exempció per habitatge habitual de fins a 300.000, és a dir, es tributa a partir d'1 milió d'euros de patrimoni, deixant així fora riqueses modestes i mitjanes. L'IRGF guipuscoa es caracteritzava per:

- I) L'eliminació de l'anomenat «escut fiscal», consistent en que la tributació del IRGF i del IRPF no podia superar conjuntament el 60% de la base imposable general.
- II) Substitució de l'exempció total de pagar, per una bonificació del 75% de la quota a aquells components del patrimoni dedicats a activitats empresarials i professionals. La idea és penalitzar el rendisme pur i dur o els patrimonis immobilitzats, però sense distorsionar el sentit progressiu de l'impost.

En el cas d'aquest IRGF basc, s'establí una tarifa en 4 trams amb tipus des del 0,25% a l'1% a partir dels tres milions d'euros. Tipus bastant reduïts que es podria pensar a augmentar. Pel que fa al potencial de recaptació que, com ja hem dit és comparativament baix, cal pensar que segons dades de l'Agència Tributària, l'any 2013 a Catalunya hi havia 67.224 persones declarants de l'actual impost, amb un patrimoni mitjà de més de 2,3 milions d'euros, el que va suposar uns ingressos de l'entorn dels 421,36 milions d'euros, xifra que amb aquest enfocament s'hauria de poder incrementar considerablement.

També cal revertir la reducció de l'impost del joc, entre d'altres.

- c) Derivar-ne consignes de mobilització popular i accelerar la **confrontació amb l'Estat** i la possibilitat de mobilització independentista, en un moment de possibles dificultats per a la formació de govern o fins i tot de campanya electoral espanyola. Aquesta confrontació amb l'Estat es planteja conjuntament des d'una vessant nacional i social: contra els pressupostos de les elits i del Ministerio.

Això es pot concretar en dos elements clau:

- **Confrontació amb l'Estat: Cal que els pressupostos responguin a la idea de pressupostos socials i sobirans, pressupostos lliures de Montoro o pressupostos postautonòmics.** L'única manera en què això es pot traduir és amb uns pressupostos que acompanyin la confrontació amb l'Estat que vam començar amb la Declaració del 9N i que com a CUP Crida Constituent estem impulsant amb la campanya "Sense Por".

Uns **pressupostos lliures de Montoro** no són uns pressupostos amb més dèficit (que vol dir més deute), sinó uns pressupostos on no decideixi Montoro, no només en la banda de les despeses, sinó sobretot dels ingressos. En aquest sentit, la llei de mesures fiscals ha

d'incorporar noves taxes i reformes en aquells impostos que ja es gestionen, que entrarien en vigor el 2017.

El missatge central ha de ser la denúncia de la intervenció total del govern autonòmic, no tenim ni tan sols autonomia - volem decidir i per decidir (quins pressupostos volem) l'únic camí és la desobediència i la independència.

PROPOSTA CONCRETA:

Per tant, plantejem uns **pressupostos que desobeeixin el topall de dèficit**. En això hi ha diverses opcions:

- que en l'articulat de la llei s'incorpori un **article que especifiqui de manera clara** que no obeeim el topall de dèficit.
- que en els **pressupostos se superi el topall de dèficit**: cal analitzar les conseqüències immediates que això pot tenir.
- que **s'introdueixin uns ingressos "ficticis" per tal d'adequar-se al topall**, malgrat saber que no es complirà. Això és el que el govern de CiU, amb Mas Colell com a conseller, ha estat fet els darrers anys.

Alguna d'aquestes opcions podria portar a una suspensió per part del Constitucional, que ens situaria en pròrroga pressupostària, o a la suspensió d'alguns dels articles de la llei de pressupostos.

També caldria incorporar totes les **taxes i impostos actualment suspesos pel Tribunal Constitucional** com són l'impost de dipòsits bancaris, el de nuclears o el d'habitatges buits.

PROPOSTA CONCRETA:

Incorporar com a ingressos i a la llei de mesures

- Decret llei d'impostos als bancs
- Taxa d'operadores d'internet
- Impost a les Centrals Nuclears
- Impost sobre els habitatges buits i de modificació de normes tributàries i de la llei del 2012

Incorporar com a despeses el desplegament dels articles suspesos de la Llei 24/2015 i la resta de lleis suspeses del TC.

Alhora, cal que els pressupostos siguin una eina clara de construcció de la República i per tant, que avancin clarament en la construcció de les estructures d'estat.

PROPOSTA CONCRETA:

Incorporar com a despeses:

- El desenvolupament de l'**Agència Tributària**
- Partides pel desenvolupament del **Procés Constituent**: campanya de difusió i Fòrum Social Constituent.

- **El referèndum sobre el deute:** Si no hi ha nous ingressos rellevants a curt termini i hi ha noves despeses socials, pot ser difícil retallar en partides significatives (la majoria de les despeses actuals són de funcionament o deutes i acords que seria car trencar, a més d'estar controlades per l'Estat). Fins ara, el que s'ha acostumat a fer és inventar-se ingressos improbables que després no existeixen i generen un dèficit i encadenaments de deutes. **L'única solució realista i rupturista és un impagament del deute¹** en dues direccions: I) renegociació i ajornament d'interessos amb entitats privades, ja que difícilment podem assumir ara mateix impagar el principal per una qüestió de força política i econòmica; II) negociació i ajornament d'interessos i pagament de principal amb l'Estat, a poder ser juntament amb altres governs com el del País Valencià o les Illes Balears. En paral·lel, establir les bases per poder-nos desconnectar del FLA de cara a 2017.

Malgrat l'única solució realista i rupturista és un impagament del deute, es poden reconèixer les dificultats tècnico-polítiques de la proposta de l'impagament a curt termini però és necessari que Junts pel Sí reconegui la insostenibilitat de la situació i que per tant es comencin a posar les bases per a assolir una situació de major sobirania econòmica- el 2016 ha de ser una llavor de sobirania-, de manera que l'aprovació de pressupostos no s'abordi com un tràngol de l'aprovació, sinó que s'aprofiti l'oportunitat de posar les bases del futur. I aquest futur ha de ser el 2017.

PROPOSTA CONCRETA:

Per tant, plantegem començar a socialitzar les xifres del deute, la seva evolució i la motivació del perquè s'ha arribat a la insostenibilitat del deute. Generar una campanya de No al deute, que ens porti a una auditoria ciutadana i finalment una **convocatòria d'un referèndum** a l'estil grec l'últim trimestre del 2016 per encarar el 2017. En el referèndum es preguntaria al poble català si cal prioritzar el pagament del deute o descomptar un percentatge raonable del pagament del deute que permeti aplicar les mesures de xoc proposades. Plantejar la desobediència a l'article 135 de la constitució espanyola (i derogar la llei d'estabilitat pressupostària catalana) que garanteixen el pagament del deute per davant de qualsevol altra despesa pública.

És a dir:

- En el termini de 2 mesos, començar un procés d'auditoria ciutadana i popular.
- Referèndum per abordar el pagament del deute i validar les conclusions de l'auditoria pels pressupostos del 2017.

GESTIÓ DE LES CONVERSES

Equip de converses: 2 diputades (Pilar i Eulàlia), 1 persona del SN/Permanent (?)

Reunions informatives setmanals a GAP (?) per traslladar informació

Consell Polític + GAP el 28 de maig i/o extraordinari.

¹ L'impagament, tanmateix, resulta complex de concretar en l'actual situació d'intervenció de les finances de la Generalitat.